

Gedragscode en anti-pestprotocol

Het voorkomen en bestrijden van pestgedrag is voor onze school belangrijk. Wij willen dat onze leerlingen de school als een veilige en prettige omgeving ervaren, waar zij met plezier naartoe gaan. Om heldere kaders te scheppen over pestgedrag is deze gedragscode en anti-pestprotocol opgesteld.

Uitgangspunt: geen kwade bedoelingen

Door het werken met de Kanjertraining dragen wij uit dat we er vanuit gaan dat in de meeste gevallen de “pester” niet de bedoeling heeft de ander pijn te doen. Wanneer de gevolgen voor de gepeste duidelijk worden gemaakt aan de pester, of zelfs de sociale gevolgen voor de pester, zijn de meeste kinderen bereid hiermee te stoppen. Preventief werken aan een mentaliteit van respect en vertrouwen in de groep, draagt bij aan het voorkomen van pesten. Basisschool den Bongerd zet middels de Kanjerlessen in op het versterken van het onderling vertrouwen en respect voor elkaar. We willen met de Kanjertraining bereiken dat alle kinderen zich gedragen als een witte pet. Elk met zijn/haar eigen karakter als basis.

Ondanks deze preventieve maatregelen is het reëel om te beseffen dat er situaties zijn waarin pesten wordt. Pesten houdt niet vanzelf op, maar wordt erger als er niet wordt ingegrepen.

De basisafpraak op Basisschool den Bongerd is: Pesten wordt niet getolereerd

Pesten wordt op onze school niet getolereerd!

Wanneer betreft het dan pestgedrag?

Wanneer is er nu sprake van plagen en wanneer is er sprake van pestgedrag? Het is belangrijk om het verschil duidelijk te hebben, ook voor de kinderen zelf. Het meest eenvoudige onderscheid is dit: plagen gebeurt in het zicht van de leerkrachten. Pesten gebeurt achter de rug van leerkrachten. Daarom weet een leerkracht zelden uit zichzelf wat er zich precies afspeelt tussen de kinderen onderling. De leerkracht moet hierover worden geïnformeerd door de leerlingen zelf.

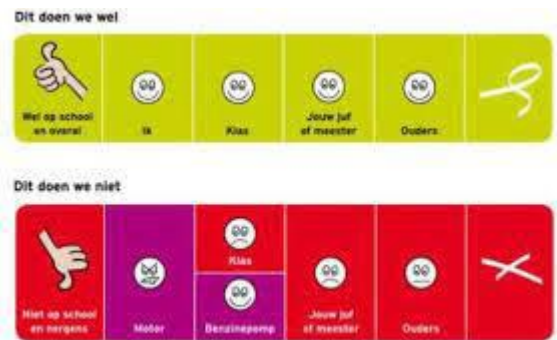
Definitie van pesten: een kind wordt gepest wanneer het herhaaldelijk last heeft van negatieve acties van een ander (fysiek, verbaal of psychologisch, direct of via internet of mobiel) die op hem/haar zijn gericht, en waarbij de macht ongelijk is verdeeld. Pesten kan voorkomen in zowel directe vormen (fysiek waarneembaar) als indirecte vormen (uitsluiting, roddelen).

Pesten gebeurt per definitie achter de rug van degene die kan ingrijpen, zoals een ouder of leerkracht. Dat betekent dat er goed moet worden samengewerkt tussen school en ouders enerzijds en dat kinderen moet worden geleerd hoe zij kunnen aangeven dat zij zich gepest voelen, of merken dat er in hun omgeving wordt gepest.

Afspraken met leerlingen

De leerlingen op onze school houden zich aan de afspraken zoals weergegeven op de smileyposter van de Kanjertraining. Bij deze afspraken wordt ervan uitgegaan dat de leerling zich op zo'n manier gedraagt, dat anderen om hem/haar heen zich veilig voelen. Deze anderen zijn:

1. Jouw klasgenoten en andere leerlingen op school
2. De leerkrachten, de directie, de ouders van andere kinderen
3. Jouw ouders, die trots op je kunnen zijn. Omdat jij iemand bent die te vertrouwen is.
4. Mensen die op eenzelfde manier doen als jij, maar ook mensen die anders doen dan jij.

Pesters moeten weten dat hun gedrag door alle volwassenen op school gestopt zal worden. Bij een incident volgen altijd afspraken zoals een gesprek met de leerkracht, één van de vertrouwenspersonen, IB'er en/of directeur. Indien nodig volgt een herstelregeling voor materiële schade. Gepeste leerlingen moeten weten dat zij te allen tijde terecht kunnen bij de volwassenen op school, en dat er hulp te verwachten is van de leerkracht / de vertrouwenspersonen.

Meelopers, verdedigers en buitenstaanders moeten weten dat zij nee kunnen zeggen als pesters hen in het pesten willen betrekken. Zij kunnen ook iets doen om gepeste leerlingen te helpen, vooral door naast hen te gaan staan en het isolement te doorbreken. School zet acties uit over meerdere sporen zoals verder in het protocol beschreven.

Afspraken voor groepsleerkrachten en overige volwassenen

De afspraak op Basisschool den Bongerd is dat iedereen steeds op pestincidenten reageert. Direct tussenbeide komen en vervolgens melden is de regel. Zo vermijden we dat pesters ontdekken dat er 'mazen in de wet' zitten. Niet alleen de betrokken groepsleerkrachten, ook de overige groepsleerkrachten en andere volwassenen hebben een taak in het onderbreken van het pestgedrag. Zo zal de conciërge of een hulpouder meehelpen bij het signaleren van pestincidenten en ook als eerste tussenbeide komen, maar voor het vervolg doen zij een beroep op een leerkracht, IB'er, de coördinator sociale veiligheid en/of de vertrouwenspersonen. We hebben een procedure afgesproken voor wie pesten constateert. Elke volwassene reageert direct, zodat pesters ophouden en erger wordt voorkomen.

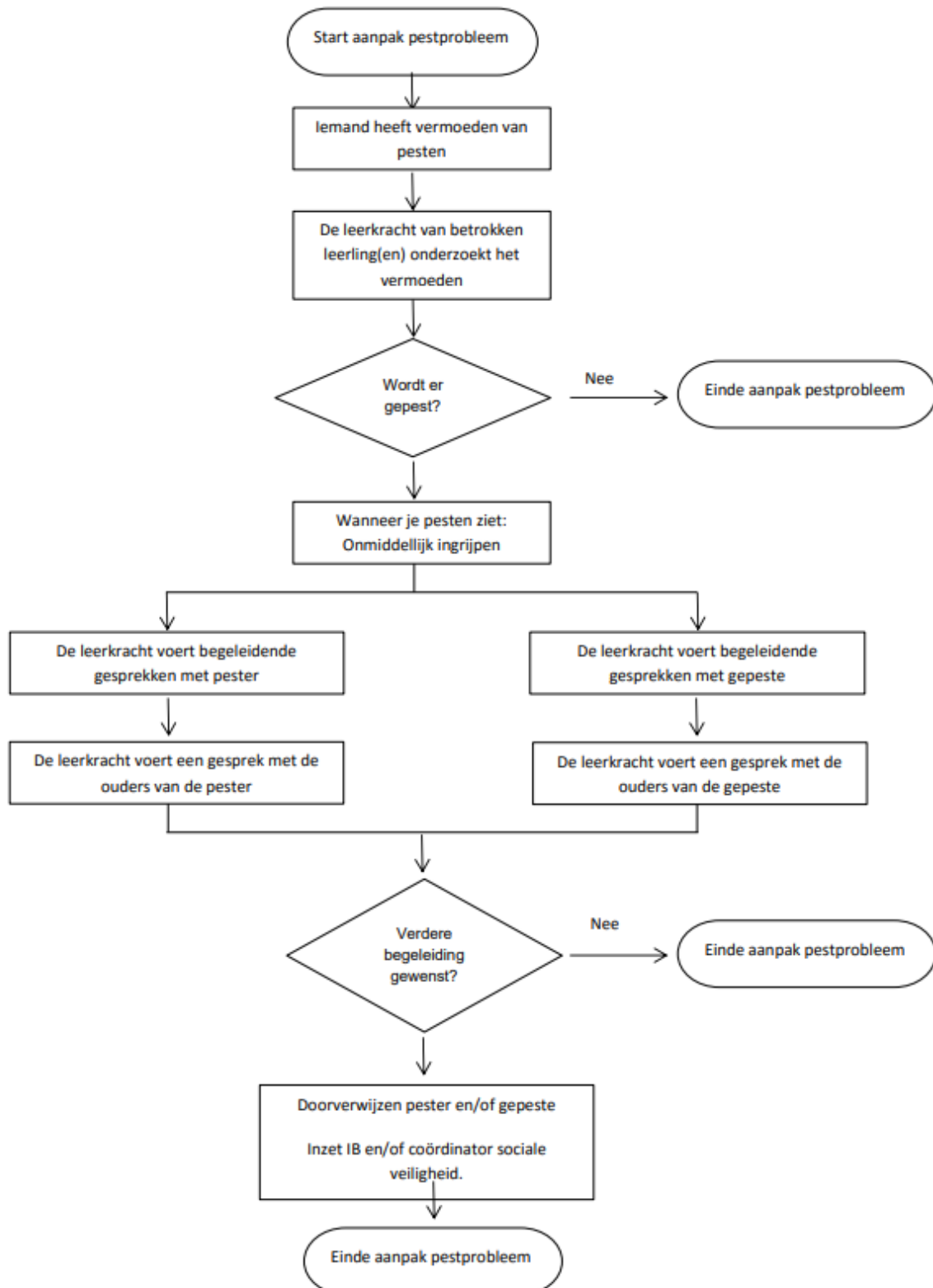
Aan de pester wordt duidelijk gemaakt dat afgesproken is dat pesten niet wordt getolereerd en dat er een gesprek volgt met de leerkracht. De leerkracht meldt het incident bij de coördinator sociale veiligheid. School zet acties uit over meerdere sporen zoals verder in het protocol beschreven.

Afspraken met ouders

- * De school staat open voor signalen over pesten. Leerlingen zullen eerder aan hun ouders aangeven dat ze gepest worden dan aan hun groepsleerkracht, waardoor ouders eerder weten of er gepest wordt. De school wil samen met ouders oplossingen zoeken voor pestproblemen van leerlingen;
- * Als uw kind gepest wordt, kunt u altijd terecht bij de groepsleerkracht;
- * Als uw kind gepest wordt of zelf pest, wordt u geïnformeerd door de groepsleerkracht als zich incidenten voordoen;
- * Als uw kind zelf pest wordt van u verwacht mee te werken aan het stoppen van het pesten. Ook wordt van u verwacht mee te werken aan een herstelregeling in geval van materiële schade.
- * We hebben een procedure afgesproken voor wie pesten constateert. Elke volwassene reageert

direct, zodat pesters ophouden en erger wordt voorkomen.

Wat te doen bij vermoeden van pesten

Aanpak van ruzies en pestgedrag in 4 stappen:

Wij maken op Basisschool den Bongerd verschil tussen ruzies en pestgedrag. We maken dit verschil ook in de klassen bespreekbaar.

We vinden het belangrijk dat kinderen proberen hun meningsverschillen zelf op te lossen. Daarom stimuleren wij onze leerlingen zoveel mogelijk om lastige situaties zelf op te lossen; dit kan alleen gebeuren vanuit een veilige basis, waarin leerkrachten en andere volwassenen er zijn om op terug te vallen voor steun.

Het aanpakken van ruzies en pestgedrag verloopt als volgt:

- Stap 1: wanneer leerlingen ruzie met elkaar hebben, proberen zij er eerst zelf uit te komen.
- Stap 2: op het moment dat een van de leerlingen er niet uitkomt (in feite het onderspit delft en verliezer of zondebok wordt) heeft deze het recht en de plicht het probleem aan de meester of juf voor te leggen.

- Stap 3: de leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een verhelderend gesprek en probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken.

Bij herhaling van pesterijen / ruzies tussen dezelfde leerlingen volgen consequenties. De leerkracht maakt kinderen hiervan bewust.

- Stap 4: Bij herhaaldelijke ruzie/ pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en volgt de No Blame-aanpak. Ook wordt de situatie kort beschreven in een notitie bij de leerling in Parnassys. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een oplossing.

Er zijn verschillende consequenties mogelijk wanneer er sprake is van pesten. De leerkracht bepaalt welke consequentie ingezet wordt, eventueel in overleg met IB en/of coördinator sociale veiligheid.

- De leerkracht heeft het idee dat er sprake is van onderhuids pesten. In zo'n geval stelt de leerkracht een algemeen probleem aan de orde om langs die weg bij het probleem in de klas te komen.
- De leerkracht ziet dat een leerling wordt gepest (of de gepeste of medeleerlingen komen het bij hem melden) En vervolgens leveren stap 1 t/m 4 geen positief resultaat op voor de gepeste. De leerkracht neemt duidelijk een stelling in. De consequentie is opgebouwd in 4 fases; afhankelijk hoelang de pester door blijft gaan met zijn/haar pestgedrag en geen verbetering vertoont in zijn/haar gedrag:

Fase 1:

Mogelijke consequenties: Toepassing van een van de Kanjerinterventies zoals "puppytraining"; Een of meerdere pauzes binnen blijven; Een schriftelijke opdracht zoals een stelopdracht over de toedracht en zijn of haar rol bij het pestprobleem; inzetten van de supportgroepaanpak; Door gesprek: bewustwording van wat hij met het gepeste kind doet Afspraken maken met de pester over gedragsveranderingen. De naleving van deze afspraken komen aan het einde van iedere week (gedurende een periode) in een kort gesprek aan de orde.

Fase 2:

Opnieuw in gesprek met de ouders, als voorgaande acties op niets uitlopen. De medewerking van de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd om een einde aan het probleem te maken. De school heeft alle activiteiten vastgelegd in de notities in Parnassys en de school heeft al het mogelijke gedaan om een einde te maken aan het pestprobleem. Bij dit gesprek is de intern begeleider en/ of de coördinator sociale veiligheid aanwezig.

Fase 3:

Bij aanhoudend pestgedrag kan deskundige hulp worden ingeschakeld bijvoorbeeld van CJG. De intern begeleider en coördinator sociale veiligheid blijven betrokken en coördineren.

Fase 4:

In extreme gevallen kan een leerling een time-out krijgen, geschorst of verwijderd worden. Zie protocol schorsing en verwijdering.

Samenvattend:

Wij vinden het op Basisschool den Bongerd erg belangrijk dat álle betrokkenen bij een peestsituatie meewerken aan het oplossen van de situatie. Dit doen wij door op verschillende sporen begeleiding in te zetten:

Spoor 1: Het gepeste kind steunen

Dat wil zeggen:

- luisteren naar wat er gebeurd is
- het probleem van het kind serieus nemen
- met het kind overleggen over mogelijke oplossingen
- samen met het kind werken aan die oplossingen
- eventueel deskundige hulp van buiten inschakelen (bijvoorbeeld een weerbaarheidstraining of sociale vaardigheidstraining)
- zorgen voor vervolgesprekken.

Spoor 2: De pester steunen

Dat wil zeggen:

- met het kind bespreken wat pesten voor een ander betekent
- het kind helpen zijn relaties met andere kinderen te verbeteren
- zorgen dat het kind zich veilig voelt en uitleggen wat jij als pedagogisch medewerker (of leerkracht) daaraan gaat doen
- grenzen stellen en die consequent handhaven
- het kind helpen zich aan regels en afspraken te houden
- zorgen voor vervolgesprekken.

Spoor 3: De ouders van het gepeste kind en de ouders van de pester steunen

Dat wil zeggen:

- ouders die zich zorgen maken serieus nemen
- ouders informeren over peestsituaties, over pesten en over manieren om pesten aan te pakken en te voorkomen
- met ouders overleggen over manieren om peestsituaties aan te pakken
- zo nodig ouders doorverwijzen naar deskundige hulp.

Spoor 4: De andere kinderen betrekken bij de oplossing van het pesten

Dat wil zeggen:

- met de kinderen in de groep praten over het pesten en hun eigen rol daarin
- met de andere kinderen overleggen over mogelijke manieren van aanpak en oplossing en hun rol daarin
- samen met de kinderen werken aan oplossingen waaraan ze zelf actief bijdragen.

Spoor 5: Als instelling de verantwoordelijkheid nemen

Dat wil zeggen:

- de instelling neemt nadrukkelijk stelling tegen pesten en ontwikkelt een duidelijk beleid

- de instelling zorgt dat alle medewerkers voldoende bekend zijn met pesten in het algemeen en in staat zijn het pesten in de eigen groep te herkennen en aan te pakken.

Met deze gedragscode en dit anti-pestprotocol willen wij als school bereiken dat leerlingen zich op Basisschool den Bongerd veilig en prettig voelen, waardoor zij zich optimaal kunnen ontwikkelen. Kinderen leren als individu en als deel van een groep verantwoordelijkheid te nemen ten aanzien van het welbevinden van zichzelf en anderen.